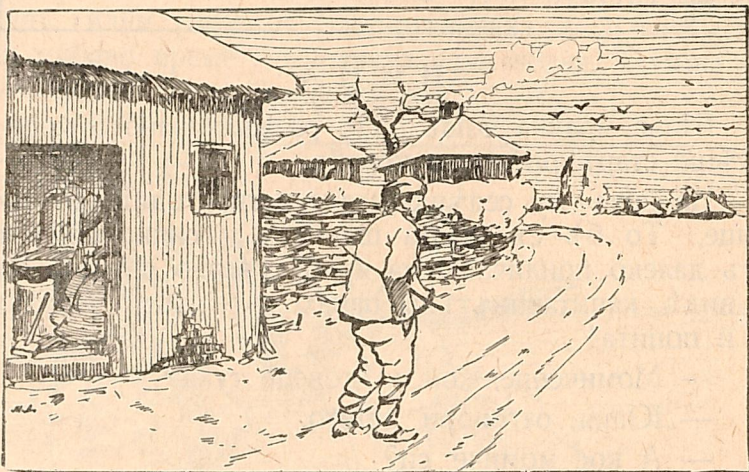

били сложени всички необходими инструменти за една ковачница.

Зачудилъ се завистливиятъ ковачъ и се замислилъ, кой ли му е сторилъ това голѣмо добро, за да спаси децата му отъ сигурна смъртъ.

Като се огледалъ, видѣлъ, че предъ вратата на ковачницата личатъ следи отъ кола. Той тръгналъ по тѣхъ. И каква била неговата почуда, когато тѣ го довѣли предъ кжщата на неговия съперникъ!

Тя била разтворена и праздна. Сжщо и ковачницата била разтворена и праздна. Стопанитѣ презъ нощта отпжтували неизвестно за кжде.

Изведнажъ завистливиятъ ковачъ заплакалъ.

Нѣщо се обърнало въ сърдцето му, и той се заклѣлъ вече никому зло да не мисли и да не прави.

Прекръстилъ се той, върналъ се въ ковачницата си и дигналъ отново тежкия чукъ. И пакъ наковалнята му запѣла пѣсенъта на благословения и възродителенъ трудъ.

Вл. Русалиевъ.